

אלף מעונים לשונה

במקום שכמה אנשים יתחילו להתבונן בראי וישאלו את עצמם מה קרה לנו שעינויים הפכו אצלנו לנורמה מקובלת, מס' תתרים אצלנו מאחורי סיפורי מעשיות. אלפי פלשתינאים עונו בשנים האחרונות. רק מיעוט אפסי מתוכם היו "פצצות מתקת-קות". הסיבה האמיתית לעינויים היו שילוב של גזענות וכוח ניות שאכלו אצלנו כל חלקה טובה. ישראל התירה לנציגיה בשב"כ חופש מוחלט ביחס לחשודים פלשתינאים. החקירה היתה בעצם חלק מהעונש. העינויים שירתו את הנטיות הסדיס-טיות של חלק מהחוקרים ואת תאוות ההצלחה של אחרים. רובם שימשו להשגת הודאות שהוגשו לבית המשפט, הרבה אחרי שהאירוע החבלני התרחש, או נמנע. וסוכני השב"כ העירו עדות שקר כאילו ניתנו העדויות מרצונם הטוב של הנאשמים.

לפי הערכות בצלם ו"המוקד להגנת הפרט" עונו כ-85% מן-חקרי השב"כ. קרוב לאלף איש בשנה. הנתונים האלה זוכים לתמיכה בדר"ח של האו"ם שמסתמך בין השאר על ציטוט מרברי רבין ב-1995. עינויים לא היו מכשיר חריג בשב"כ, אלא השיטה הפצצה המתקתת היתה רק תירוץ.

כל אותם חוקרים שצערו שנים על הגבול אי החוקיות ועברו

אותו כלי ניד עפעף טוענים שאחרי החלטת הבג"ץ כבר אי אפשר יהיה לתפקד. מהיום והלאה הם יהפכו במחי בג"ץ לשומרי חוק קפדנים, ואוי לביטחון ישראל. זה כמו בן קשקוש מתחסד. החלטת הבג"ץ תוריד בוודאי את מינון האכזריות בשב"כ, אין סיכוי שתחסל אותה. אבל אם באמת מורא שופטי הבג"ץ נפל על חוקרינו הקשוחים, יש לי הצעה שאי אפשר לסרב לה – אם יהיה לכם פעם מקרה אמיתי של פצצה מתקתקת שבו באמת יהיו חיי אדם תלויים מנגד, והזמן יאזל במהירות, תפנו אלי. אני מתגורר במרחק של עשר דקות נסיעה מאחר ממתקני השעשועים שלכם ואני מתחייב במקרה כזה, למען ביטחון ישראל, לעשות את העבודה המלוכלכת במקומכם. העיקר שאתם לא תורשעו ברין חס וחלילה. כל זה

בתנאי שתנהגו אל שאר מאות ואלפי הנחקרים שלכם לפי הכללים המקובלים במדינות העולם התרבותיות.